ίδης (*Fem. ίς G. ίδος*), np. *Πριαμ-ίδης*, *Fem. Πριαμ-ίς*, od *Πρίαμ-ος*, *Πηλείδης* od *Πηλεύς*, *G. Πηλέ-ως*, *Κεκροπίδης* od *Κέκροψ*, *G. -οπ-ος*, *Πανθοίδης* od *Πάνθοος*, *-ους*;

άδης (*Fem. άς, G. άδος*) od Rzeczowników Deklin. I. na *ης* i *ας*, jako też od wielu Deklinacyi II. i III., których Źródłsł. kończy się na *ι*, tudzież niektórych innych, np. *Ἱππότ-άδης* od *Ἱππότης*, *Αἰνεάδης* od *Αἰνέας*, *Θεστι-άδης*, *Fem. Θεστι-άς*, od *Θέστιος*:

ιάδης, np. *Τελαμων-ιάδης* od *Τελαμών*, *Φερητ-ιάδης* od *Φέρης*, *ητ-ος*;

ίων (*ῖ*, *G. ωνος* albo *ονος*), którym odpowiadają żeńskie na *ιώνη* i *ίνη*, np. *Κρον-ίων*, *G. ἰωνος* i *ίονος*, od *Κρόνος*, *Ἀτρείων* od *Ἀτρεύς*, *έ-ως*; *Ἀκρισιώνη*, *Ἀδρηστ-ίνη*.

c) Deminutiva (*ὑποκοριστικά*), Zdrobniałe, zakończone na:

ιον (najzwyczajniéj), *άριον* (*άσιον*) i mianowicie w języku gminnym i komicznym *ύλλιον*, *υλλίς*, *ύδριον*, *ύψιον* (*άψιον*), np. *μειράκ-ιον*, młodzieniaszek, od *μεῖραξ*, *ακ-ος*, *παιδ-ίον*, chłopczyk, od *παῖς*, *παιδ-ός*, *παιδ-άριον*; na *άσιον* zam. *άριον* tylko *κοράσιον*, od *κόρα*, dziewczynka, zapewne dla poprzedzającego *ρ*; *μειρακ-ύλλιον*, *ἀκανθυλλίς* od *ἄκανθα*, ciernie, *νησ-ύδριον*, wysepka, *ζωΰψιον*, zwierzątko, *χρυσάψιον* od *χρυσός*, złotko;

ις (*G. ίδος* i *ῖδος*), i z tegoż wzmocnione *ΐδιον*, np. *πινακ-ίς*, tabliczka, od *πίναξ*, *ἁμαξίς*, wózek; *νησ-ίδιον*, wysepka, od *νῆσος*, *κρεάδιον*, kawałek mięsa, od *κρέας*, *οἰκίδιον* (zam. *οἰκι-ίδιον*), domeczek, od *οἰκία*;

ίσκος, *ίσκη* (*ίσκιον*, *ίχνη*, *ίχνιον*), np. *νεανί-σκος*, *νεανί-σκη* od *νεανίας*; na *ίσκιον* rzadko, np. *κοτυλίσκιον*, miarka, od *κοτύλη*; na *ίχνη*, *ίχνιον* tylko *πολίχνη*, *πολίχνιον*, miasteczko, od *πόλις*, *κυλίχνη*, *κυλίχνιον*, kieliszek, od *κύλιξ*;

ἰδεύς, tylko o młodych zwierzętach, np. *λαγ-ιδεύς*, zajączek, od *λαγώς*, *ἀετ-ιδεύς*, orzełek, od *ἀετός*.

d) Nazwiska miéjsc zakończone na:

ιον (razem z poprzedzającemi samogłoskami na *αιον*, *ειον*, *ῶον*) i *ειον*, oznaczające pobyt osoby wyrażonéj w Źródłosłowie, albo też miéjsce poświęcone bogom lub heroom, np. *ἐργαστήρ-ιον*, pracownia, warsztat, od *ἐργαστήρ*, i tak też inne na *τήριον* od zakończeń *τήρ* i *της*, czasem także o naczyniach, np. *ποτήριον*, kubek; *κουρεῖον*, barwiernia, od *κουρεύς*, *έ-ως*; *Θησεῖον*, od *Θησεύς*, *έως*, *Ἀθήναιον*, *Μουσεῖον*; niektóre na *ιον* (*ειον*) mają też inne znaczenie, jak np. *τροφεῖον*, płaca za utrzymanie, od *τροφεύς*;

ών (*G. ῶνος*), rzadko *εών*, i *ωνιά*, oznaczające mieszkanie lub pobyt osób, albo też miéjsce napełnione roślinami, np. *ἀνδρών* i *γυναικών*, pokój męski i kobiecy, *ἱππών*, stajnia, *ῥοδών* i *ῥοδωνιά*, ogród różowy, *περιστερεών* i *περιστερών*, gołębnik.